

bonum exemplum darent sequentibus ut et
 ipsi similia facerent. Unde et priores pro-
 tero existentes commiserunt patribus, ut in
 fine libri, eos scriperent, nomina sua propria,
 non tamen cognomina, propter vanam gloriam
 cavendam in fine ponant quatenus sequentes
 patres et superventuri ad eadem facienda
 animarentur. Quod plures fecerunt pro possi-
 bilitate sua. Non tamen omnes scriptores
 fecerunt vel permanserunt, sed alii priores,
 alii superiores, alii promotores, sacriste, cella-
 rii, notatores, pynicatores vel aliter occupa-
 tione, promissum vacare poterant ad libros
 scribendos. Hinc autem librum circa annos
 d. 1448^m inceptum, sed in tercio sequenti anno
 finitum plures patres scriperunt ex magno
 fervore. Quorum nomina sunt Nycolaus, Wil-
 helmus, Henricus, Daniel conventuales, hinc
 domus conventuales, Henricus et Godfridus
 novitii. Hec sunt tripta pro senioribus
 nostris, ut venerandior, si non etiam ipsi
 similiter faciant. Nam plures precedentium